Published December 31, 1998

Klapalekiana, **34**: 147-148, 1998
ISSN 1210-6100

ISSUE DEVOTED TO THE ENTOMOFAUNA OF TURKEY

M. D. F. Udvardy (*Classification of the biogeographical provinces of the World. IUCN ocassional paper no. 18.* IUCN, Morges, 48 pp., 1975) divided the territory of Turkey into 3 biogeographic provinces, this being rare for an area of this size. It is certainly possible to discuss this division, but it definitely indicates that biotopes are highly diverse and that ecological niches are numerous in Turkey. Accordingly, the entomofauna is exceptionally rich here, much more than in other parts of the Mediterranean. This amazing species spectrum remains in spite of rather good accessibility less studied in comparision with that of the neighboring countries, such as Georgia, Armenia or Syria. Many taxa are described as new every year, even from well studied groups, such as Cerambycidae, Buprestidae and Carabidae (Coleoptera).

To my best knowledge, the origins of Czech entomological studies in Turkey are connected with the National Museum, Prague. First insects for this museum were collected in 1931 by V. J. Staněk in Ilgaz Dagh mountains. First expedition was organized by this institution already in 1947. Its participants were J. Dlabola, L. Hoberlandt and K. Táborský. A cooperation between Czech and Turkish entomologists, represented by N. Lodos, F. Önder and others, started at that time and continues more or less intensivelly till our days. Members of Iran expeditions of the National Museum, organized in 1970, 1973 and 1976, also collected in Turkey, particularly in its least known eastern part. First private collecting trips were organized by K. Pospíšil in 1969 and 1984. They were limited to the seaside area. Individual tourism became easy after 1989, making Turkey a goal of numerous amateur and professional entomologists. This led to an idea to published a special volume of a scientific journal, that would be entirely devoted to the entomofauna of Turkey. The idea is realized in the present volume owing to the understanding of the editorial board of *Klapalekiana.*

Unfortunately, a vast majority of contributions considers beetles, while other insects are underrepresented.

Vladimír Švihla

ČÍSLO VĚNOVANÉ ENTOMOFAUNĚ TURECKA

M. D. F. Udvardy (*Classification of the biogeographical provinces of the World. IUCN ocassional paper no. 18.* IUCN, Morges, 48 pp., 1975) rozděluje území Turecka na 3 biogeografické provincie, což není ve srovnání s jinými regiony s podobnou rozlohou běžné. I když o tomto členění je jistě možné diskutovat, v každém případě naznačuje velkou diversitu biotopů a přítomnost velkého počtu ekologických nik. Tomu také odpovídá neobvyklá bohatost entomofauny, těžko srovnatelná s jinou částí Mediterránní oblasti. Toto udivující druhové spektrum je i přes relativně snadnou dostupnost Turecka, ve srovnání se sousedními státy (např. Gruzie, Arménie nebo Syrie), poměrně málo prozkoumané. Každý rok je popisována řada nových taxonů, a to nejen ze skupin širší entomologickou veřejností opomíjených, ale i z tak sběratelsky zajímavých čeledí jako jsou Cerambycidae, Buprestidae nebo Carabidae (Coleoptera).

Pokud se autorovi podařilo zjistit, jsou počátky výzkumu turecké entomofauny našimi entomology spojené s Národním muzeem v Praze. První sbíral pro muzeum V. J. Staněk v pohoří Ilgaz Dagh v roce 1931 a již v roce 1947 organizuje tato instituce první expedici, které se zúčastnili J. Dlabola, L. Hoberlandt a K. Táborský. Od té doby začíná spolupráce mezi českými a tureckými entomology, spojená na turecké straně se jmény N. Lodose, F. Öndera a dalších, která ve větší či menší míře pokračuje dodnes. Také účastníci íránských expedic Národního muzea v letech 1970, 1973 a 1976 vždy sbírali v Turecku, především v jeho nejméně prozkoumané východní části. První soukromé sběratelské cesty v letech 1969 a 1984 byly spojené se jménem K. Pospíšila, jakožto jejich organizátora, a byly vázány na přímořskou oblast. Teprve po roce 1989, v souvislosti s rozvojem individuální turistiky, se Turecko stává cílem řady amatérských i profesionálních entomologů. Proto vznikla myšlenka věnovat turecké entomofauně speciální číslo některého odborného časopisu, a tato myšlenka byla díky pochopení redakce časopisu *Klapalekiana* realizována v předloženém svazku.

Lze jen litovat, že zde výrazně převažují práce koleopterologické a badatelé, zabývající se ostatními hmyzími řády, tuto možnost většinou opominuli.

Vladimír Švihla